

UNITED STATES EMBASSY

ART in Embassies Exhibition

TBILISI, GEORGIA

COVER Howard Beach, **Native American Woman from the Plains Region**, c. 1901
Photograph, 26 x 22 in. Library of Congress: LG-USZ62-115744
Courtesy of the ART in Embassies Program, Washington, D.C.

ჰოვარდ ბიჩი, **მკვიდრი ამერიკელი ქალი დაბლობების რეგიონიდან**, 1901 წ.
ფოტოგრაფია 66 x 55,9 სმ. კონგრესის ბიბლიოთეკა: LG-USZ62-115744
პროგრამა „სელოვნება საელჩოებში“, ვაშინგტონი

The Family

Georgia is one of the most ancient nations in the world. Throughout its history the family has been a central feature of Georgian life, sustaining the Georgian people in times of trouble, as well as periods of great national and artistic achievement. The role of close-knit Georgian families struck a chord with us, because we have been blessed by the support of wonderful families throughout our career in the United States Foreign Service. Thus it was a natural choice for us to select “the family” as the theme of our ART in Embassies exhibition in Tbilisi.

Our superb curator Bob Soppelsa dedicated himself to assembling an exhibition that reflected this theme. At our request he also sought to reflect the diversity of America in the artwork chosen for the exhibition. Through the generosity of many talented American artists and institutions, Bob has selected art which illustrates the American family in good times and in bad, with loving depictions of families together at home, to heartbreaking pictures of families suffering during the Great Depression and the Japanese-American internment during World War II. You will see the first family – Adam and Eve – in painted plaster, family farms of our native Midwest, and an immigrant family fresh off the boat at Ellis Island in New York, just as our grandparents and great-grandparents arrived over a century ago. The exhibition is completed by some spectacular photos of one of the great “cultural families” assembled in the United States – the American Ballet Theater and its Director, the incomparable Georgian-American George Balanchine. We want to thank photographer Paul Kolnick for making a generous gift of these images to the Embassy, so that they will remain here as a tribute to this talented Georgian-American.

We hope you will enjoy viewing this exhibition as much as we have enjoyed putting it together. We would like to thank Bob Soppelsa for the knowledge, skill, and patience with which he assembled this selection of artworks, as well as Marcia Mayo and Sally Mansfield and all of the ART in the Embassies staff who have worked on this exhibition and publication. We are grateful to Stan Parmentier and his staff at the Embassy for taking care of the installation of the artwork. Finally, we would like to thank Judy Thiessen, our Office Manager and good friend, who for the second time has helped us with the exhibition and its publication.

Ambassador John F. Tefft

Mariella C. Tefft

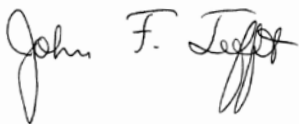
Tbilisi
January 2007

ოჯახი

საქართველო ერთ-ერთი ყველაზე ძველი ერია მსოფლიოში. მისი ისტორიის მანძილზე ოჯახი ქართული ცხოვრების ცენტრალურ ადგილს იკავებდა, რაც ქართველი ხალხის მდგრადობას უზრუნველყოფდა ხირთულეების დროს, ასევე დიდი ეროვნული წარმატებისა და ხელოვნების მიღწევების დროს. ქართული ოჯახების მჭიდრო კავშირები ანლოა ჩვენთვისაც, ვინაიდან შეერთებული შტატების დიპლომატიურ სამსახურში კარიერის განმავლობაში ჩვენ ბედმა გაგვიღიმა გვეგრძნო შესანიშნავი ოჯახების თანადგომა. ამდენად თბილისის საელჩოში გამოფენისთვის ბუნებრივი იყო „ოჯახი“ შეგვერჩია თქმად.

ჩვენმა ბრწინვალე კურატორმა ბობ სოპელსამ ძალისხმევა არ დაიშურა, რომ შევეროვებინა ამ თემის ამსახველი გამოფენა. ჩვენი თხოვნით იგი ასევე შეეცადა ამერიკის მრავალფეროვნება აესახა გამოფენისთვის შერჩეულ ექსპონატებში. მრავალი ამერიკელი ნიჭიერი ხელოვანისა და ორგანიზაციის ხელშეწყობით ბობმა შეძლო ისეთი ხელოვნების ნიმუშების შეგროვება, რომელიც ასახავს ამერიკულ ოჯახებს როგორც განსაცდელის, ასევე სინარულის დროს. ხელოვნების ნიმუშებში წარმოდგენილია ერთად შეკრებილი მოსიყვარულე ამერიკელი ოჯახი, დიდი დეპრესიის დროს ოჯახების გაქირვების გულისამაჩუყებელი სცენები და იაპონური წარმოშობის ამერიკელთა ინტერნირება მეორე მსოფლიო ომის დროს. თქვენ იხილავთ პირველ ოჯახს – თაბაშირში შესრულებულ ადამს და ევას, ჩვენთვის მშობლიური შუა დასავლეთის ოჯახურ ფერმებს და იმიგრანტთა ოჯახის გემიდან ჩამოსვლას ელის აილენდზე ნიუ-იორკში ზუსტად ისე, როგორც ჩვენი ბებიები და ბაბუები ჩამოვიდნენ ამერიკაში საუკუნეზე მეტი წინ. გამოფენა მთავრდება ერთ-ერთი დიდი ამერიკული „კულტურული ოჯახის“ ამერიკის ბალეტის თეატრისა და მისი დირექტორის შეუდარებელი ქართული წარმოშობის ამერიკელი ჯორჯ ბალანჩინის შთაბეჭდავი სურათებით. გვსურს მაღლობა გადავუნადოთ პოლ კოლნიკს, საელჩოსთვის სურათების საჩუქრად გადმოცემისთვის, რის შედეგაც ისინი დარჩება აქ ამ ნიჭიერი ქართული წარმოშობის ამერიკელი ხელოვნის პატივისცემის ნიშნად.

ვიმედოვნებთ, რომ თქვენ ასევე ისიამოვნებთ გამოფენის ხილვით, როგორც ჩვენ ვისიამოვნეთ მისი შედგენისას. გვსურს მაღლობა გადავუნადოთ ბობ სოპელსას მისი ცოდნის, უნარისა და მოთმინებისთვის, რომლითაც იგი არჩევდა ხელოვნების ნიმუშებს, აგრეთვე მარსია მაიოს, სალი მენსფილდს და პროგრამის „ხელოვნება საელჩოებში“ ყველა თანამშრომელს, რომლებიც მუშაობდნენ ამ გამოფენის და გამოცემის ორგანიზებაზე. მაღლობას ვუნდით სტენ პარმენტიერს და მის თანამშრომლებს საელჩოში ტვირთზე ზრუნვისა და ხელოვნების ნიმუშების დამონტაჟებისთვის. ბოლოს, გვსურს მაღლობა გადავუნადოთ ჯუდი ტისენს, ჩვენს ოფის მენეჯერს და კარგ მეგობარს, რომელმაც უკვე მეორედ მოგვეხმარა გამოფენისა და მისი გამოცემის მომზადებაში.

ელჩი ჯონ ფ. ტეფტი

მარიელა ჩ. ტეფტი

თბილისი
2007 წ. იანვარი

The ART in Embassies Program

Founded in 1964, the U.S. Department of State ART in Embassies Program is a unique blend of art and diplomacy. Through exhibitions with diverse themes and content, ART presents more than 3,500 original works of art by U.S. citizens in a variety of media and styles. They are obtained through loan from sources that include museums, galleries, corporations, artists, and private collectors, and displayed in the public rooms of some 180 U.S. Embassy residences and diplomatic missions worldwide.

The ART exhibitions are a source of great pride to U.S. ambassadors, assisting them to reach the host country's educational, cultural, business, and diplomatic communities. In viewing the exhibitions, the thousands of guests who visit U.S. Embassy residences each year have the opportunity to learn about our nation – its history, customs, values, and aspirations – by experiencing American art firsthand. Detailed information about the Program may be obtained by accessing the ART web site, <http://aiep.state.gov>. It functions as an interactive global museum featuring on-line versions of all current exhibitions.

პროგრამა „სელოვნება საელჩოებში“

აშშ სახელმწიფო დეპარტამენტის პროგრამა „სელოვნება საელჩოებში“, რომლის განხორციელება 1964 წ. დაიწყო, არის სელოვნების და დიპლომატიის უნიკალური ნაერთი. მრავალფეროვანი თემების და შინაარსის გამოფენებით პროგრამა წარმოადგენს აშშ-ს მოქალაქეების მიერ განსხვავებული მასალით და სტილით შექმნილ 33500-ზე მეტ სელოვნების ნიმუშს. სელოვნების ნიმუშებს დროებით გადმოგვცემენ სხვადასხვა წყაროები, მათ შორის მუზეუმები, გალერეები, კორპორაციები, მნატურები, და კერძო კოლექციონერები; სელოვნების ნიმუშები წარმოდგენილია მსოფლიოში აშშ-ს 180 საელჩოს რეზიდენციასა და დიპლომატიურ მისიაში.

აშშ-ს ელჩები ამაყობენ პროგრამის ექსპონატებით, რომლებიც ეხმარება მათ მასპინძელი ქვეყნის განათლების, კულტურის, საქმიან და დიპლომატიურ წრეებთან ურთიერთობების დამყარებაში. გამოფენის დათვალიერებით აშშ-ს საელჩოს რეზიდენციებში ყოველწლიურად მოხულ ათასობით სტუმარს აქვს საშუალება შეიტყოს ჩვენი ქვეყნის, მისი ისტორიის, ჩვევების, ღირებულებებისა და მისწრაფებების შესახებ ამერიკული სელოვნების გაცნობით. პროგრამის შესახებ დეტალური ინფორმაციის მიღება შეიძლება პროგრამის ვებ-გვერდზე: <http://aiep.state.gov>. იგი შექმნილია გლობალური ინტერაქტიული მუზეუმის ფორმით, რომელიც წარმოადგენს ყველა არსებული გამოფენის ელექტრონულ ვერსიას.

Denise Allen (born 1953)

Born and raised in New York City, Denise Allen now lives in Palatine, New York. She was trained as a legal secretary, but took up needlework after her mother's death twenty years ago, partly in memory of her mother, who had practiced this art form. Allen's works refer to her African-American heritage and the African-American experience, particularly that of women. Many of her pieces involve elements of quilting, an art form with a rich history among black Americans – and one that she was taught by her mother. Her more complex compositions have been called “three dimensional appliqué picture story wall hangings.” These portray personal memories and historical realities about the African-American experience. What at first appear to be examples of quaint folk art reveal, upon further examination, the artist's aesthetic sophistication.

დენის ალენი (დაბ. 1953)

დენის ალენი დაიბადა და გაიზარდა ნიუ-იორკში, ამჟამად იგი პალატინში, ნიუ-იორკი, ცხოვრობს. მან მიიღო სასამართლოს მდივნის განათლება, მაგრამ ოცი წლის წინ დედის გარდაცვალების შემდეგ წელი მოვიდა კერვას ნაწილობრივ დედის პატივისცემით, რომელიც ხელოვნების ამ ფორმით იყო დაკავებული. ალენის ნამუშევრები უკავშირდება აფრიკული-ამერიკულ მექვიდრობას და აფრიკულ-ამერიკულ გამოცდილებას, განსაკუთრებით ქალებისას. მისი ბევრი ნამუშევარი შეიცავს ქვილთის ელემენტებს, რომელიც შაკანიაანი ამერიკელების მდიდარი ისტორიის მქონე ხელოვნების ფორმაა, აგრეთვე დედამისის მიერ ნასწავლ ტექნიკას. მის უფრო რთულ კომპოზიციებს ეწოდება „კედელზე ჩამოსაკიდი სამგანსომილებიანი აპლიკაციური ილუსტრირებული ისტორიები“. ისინი ასახავენ პირად მოგონებებს და ისტორიულ რეალებს აფრიკულ-ამერიკელთა გამოცდილებიდან. ის, რაც პირველად შეიძლება მოგეჩვენოთ ძველებური ფოლკლორული ხელოვნების გამოვლინების ნიმუშად, შემდგომი დაკვირვებისას წარმოგვიდგება ხელოვანის ესთეტიურ დახვეწილობად.

Denise Allen | დენის ალენი

The Cooking Lesson, 1998
Acrylic, 26 x 26 in.
Courtesy of the artist, Palatine Bridge, New York

კულინარიის გაკვეთილი, 1998
აკრილი, 66 x 66 სმ
ავტორის კოლექციიდან, პალატინ ბრიჯი, ნიუ-იორკი

The Quilting Lesson, 2004
Quilt with embellishments, 35 x 28 in.
Courtesy of the artist, Palatine, New York

ქვილთის გაკვეთილი, 2004
ქვილთი, დეკორაცია, 88,9 x 71,1 სმ
ავტორის კოლექციიდან, პალატინ ბრიჯი, ნიუ-იორკი

Will Barnet (born 1911)

Acclaimed painter and printmaker Will Barnet decided early in life to be an artist. As a boy in Beverly, Massachusetts, he spent hours sketching and pouring over art books at the library, setting up his first studio in the family cellar. After studying at the School of the Museum of Fine Arts, Boston, Barnet left Massachusetts in 1930 for the Art Students League in New York City to concentrate on lithography. He has taught and made art in New York for over seventy years, spending summers in Maine since the mid 1950s.

Barnet changed his style significantly at different points in his career. His earliest works were influenced by expressionism. They were followed by abstract works in the 1950s and 1960s, and finally evolved into more figurative works with silhouetted forms set against geometrically designed backgrounds.

The later work focuses primarily on the human figure. The family has been an enduring subject for Barnet. Yet his images are not descriptions of individuals but careful arrangements of forms that express moods and feelings. He balances shapes to create strong, interlocking compositions, as is especially evident in his many prints. www.nga.gov

უილ ბარნეტი (დაბ. 1911)

აღიარებული მხატვარი და გრაფიკის სპეციალისტი უილ ბარნეტმა ცხოვრების დასაწყისშივე გადაწყვიტა, რომ მხატვარი გამხდარიყო. ბეკერლიში, მასაჩუსეტსი, ცხოვრებისას პატარა ბიჭი აკეთებდა ჩანახატებს და საათებს ატარებდა ბიბლიოთეკაში ნელოვნების შესახებ წიგნების კითხვისას, ხოლო პირველი სახელოსნო მან სახლის სარდაფში მოაწყო. ბოსტონში სასწავლო ნელოვნების მუშეუძის სკოლაში სწავლის დასრულების შემდეგ ბარნეტმა 1930 წელს დატოვა ბოსტონი, რათა სწავლა გაეგრძელებინა ნიუ-იორკში ნელოვნების სტუდენტთა ლიგაში, სადაც იგი ლიტოგრაფიაზე სპეციალიზირდებოდა. ნიუ-იორკში იგი ასწავლიდა და ნელოვნების სფეროში მოღვაწეობდა სამოცდაათ წელიწადზე მეტს, ხოლო მეოცე საუკუნის 50-იანი წლებიდან ზაფხულს იგი შტატ მენში ატარებდა.

კარიერის განმავლობაში ბარნეტმა რამდენჯერმე მნიშვნელოვნად შეიცვალა სტილი. მის ადრეულ ნამუშევრებზე გავლენას ახდენდა ექსპრესიონიზმი. 1950-60-იან წლებში იგი აბსტრაქტულ ნამუშევრებს ქმნიდა, ხოლო ბოლოს იგი სილუეტური ფორმების ფიგურულ ქმნილებებზე გადავიდა, რომლებიც გეომეტრიული ფორმების ფონზე განთავსებული.

უკანასკნელ ქმნილებებში აქცენტი ძირითადად ადამიანის სხეულზე კეთდება. ოჯახი ბარნეტისთვის ადრეის მუდამ მყარი საგანი იყო. თუმცა მისი გამოსახულებები არ არის უბრალოდ ადამიანის ადრეითი ნასიათის, არამედ ნასიათებისა და გრძობების გამომხატველი ფორმების ზედმიწევნით განაწილება. იგი აბალანსებს ფორმებს, რომ შექმნას მყარი ურთიერთდაკავშირებული კომპოზიციები, რაც განსაკუთრებით აშკარაა მის მრავალ გრაფიკაში. www.nga.gov

Will Barnet | უილ ბარნეტი

Skater, 1994
Silkscreen, 46 ½ x 26 ½ in.
Courtesy of the ART in Embassies
Program, Washington, D.C.;
Gift of The Foundation for Art
and Preservation in Embassies

მოციგურავე, 1994
აბრეშუმი, 118,1 x 67,3 სმ
პროგრამა „სელოვნება
საელჩობში“, ვაშინგტონი;
„საელჩობში სელოვნებისა და
შენარჩუნების ფონდის“ საჩუქარი

Howard Beach (1867-1954)

Howard Dwight Beach was born in New Britain, Connecticut, March 21, 1867, and died March 23, 1954. He was active as a photographer from the 1880s until the 1930s.

ჰოვარდ ბიჩი (1867-1954)

ჰოვარდ დუაიტ ბიჩი დაიბადა ნიუ ბრიტანში, კონექტიკუტი, 1867 წლის 21 მარტს და გარდაიცვალა 1954 წ. 23 მარტს. ფოტოგრაფიაში იგი აქტიურად მონაწილეობდა XIX საუკუნის 80-იანი წლებიდან XX საუკუნის 30-იან წლებამდე.

Howard Beach | ჰოვარდ ბიჩი

Native American Woman from the Plains Region, c. 1901
Photograph, 26 x 22 in. Library of Congress: LG-USZ62-115744
Courtesy of the ART in Embassies Program, Washington, D.C.

მკვიდრი ამერიკელი ქალი დაბლობების რეგიონიდან, 1901 წ.
ფოტოგრაფია, 66 x 55,9 სმ. კონგრესის ბიბლიოთეკა: LG-USZ62-115744
პროგრამა „სელოვნება საელჩოებში“, ვაშინგტონი

Paul Kolnik (born 1950)

Paul Kolnik, a native of Chicago, Illinois, began his study of photography and painting at Columbia College and the Art Institute of Chicago. In 1975 he moved to New York and became associated with the New York City Ballet under the direction of choreographer George Balanchine. Kolnik has worked extensively with most major dance companies throughout the United States. His intimate association with the New York City Ballet during the past twenty-five years has produced thousands of photographs.

www.gallery100.net

პოლ კოლნიკი (დაბ. 1950)

ჩიკაგოს, ილინოისი, მკვიდრმა პოლ კოლნიკმა ფოტოგრაფიისა და ხატვის სწავლა დაიწყო კოლუმბიის კოლეჯსა და ჩიკაგოს სელოენების ინსტიტუტში. 1975 წელს იგი გადავიდა ნიუ-იორკში და დაუკავშირდა ნიუ-იორკის ბალეტს, რომელსაც ქორეოგრაფი ჯორჯ ბალანჩინი ხელმძღვანელობდა. კოლნიკი ინტენსიურად თანამშრომლობდა ამერიკის შეერთებული შტატების საცეკვაო დასების უძრავლესობასთან. უკანასკნელი 25 წლის განმავლობაში ნიუ-იორკის ბალეტთან მისი მჭიდრო კავშირის შედეგია ათასობით ფოტოგრაფია.

www.gallery100.net

Thirteen archival inkjet prints , 13 x 19 in. each
Choreography ©The George Balanchine Trust
Gift of the artist to U.S. Embassy Tbilisi, 2006

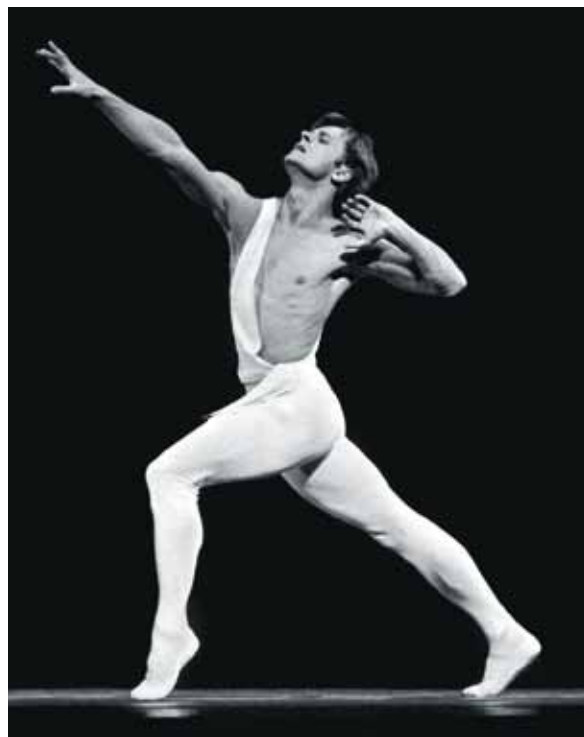
პრინტერზე ნაბეჭდი ცამეტი საარქივო ფოტოაბლი, 33 x 48,3 სმ
Choreography ©The George Balanchine Trust
ნელოვანის საჩუქარი აშშ-ს საელჩოს თბილისში, 2006 წ.

Paul Kolnik | პოლ კოლნიკი

George Ballanchine Rehearsing
Dauidsbündlertänze
ჯორჯ ბალანჩინის რეპეტიციის დროს

George Ballanchine Rehearsing Stephanie Saland in *Apollo*
ჯორჯ ბალანჩინის სტეფანი სალანდთან
რეპეტიციის დროს

Mikhail Baryshnikov in *Apollo*
მიხაილ ბარიშნიკოვი

Paul Kolnik | პოლ კოლნიკი

The Georgian State Dance Company at the 2004 Centennial Celebration of George Ballanchine
საქართველოს ცეკვის სახელმწიფო დასი ჯორჯ ბალანჩინის დაბადებიდან ასი წლის აღნიშვნაზე 2004 წ.

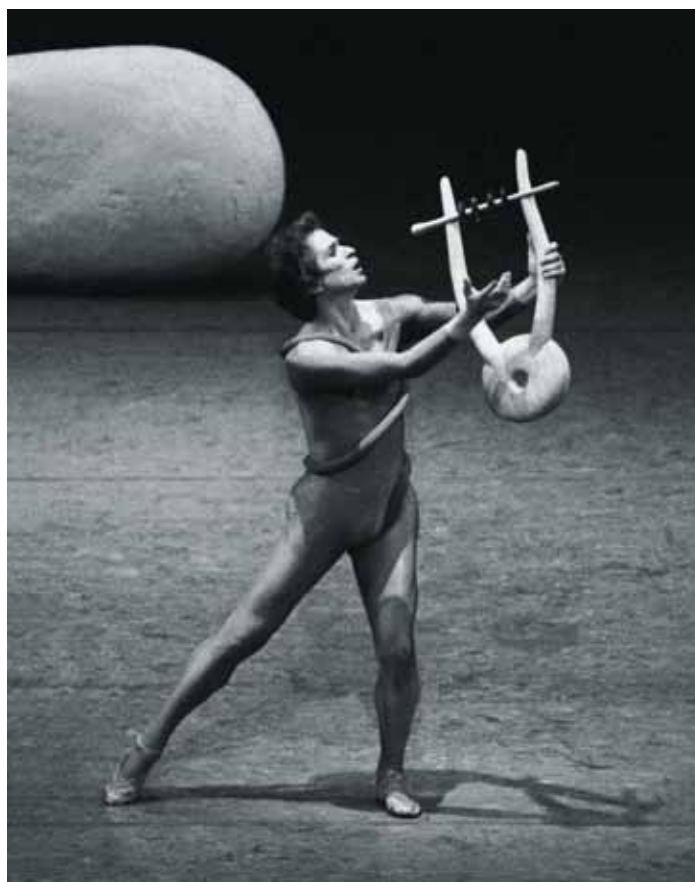
Suzanne Farrell and Sean Lavery in *Liebeslieder Walzer*
სიუნენ ფარელი და შონ ლევერი

Paul Kolnik | პოლ კოლნიკი

Maria Korowski and Charles Askegard in *Firebird*
მარია კოროვსკი და ჩარლზ ასკეგარდი

Rudolph Nureyev in *Orpheus*
რუდოლფ ნურიევი

George Ballanchine Rehearsing Sean Lavery in *Apollo*
ჯორჯ ბალანჩინი შონ ლეკერისთან რეპეტიციის დროს

Paul Kolnik | პოლ კოლნიკი

Kyra Nichols in *Serenade*
კირა ნიკოლსი

Nilas Martins and Heléne Alexopoulos in *Vienna Waltzes*
ნილას მარტინსი და ჰელენ ალექსოპულოსი

Maria Korowski, James Fayette, and Jennifer Ringer in *Serenade*
მარია კოროვსკი, ჯეიმს ფაიეტი და ჯენიფერ რინგერი

Paul Kolnik | პოლ კოლნიკი

George Ballanchine Rehearsing
Mikhail Baryshnikov in *Prodigal Son*
ჯორჯ ბალანჩინი მისაილ
ბარიშნიკოვთან რეპეტიციის დროს

Nina Ananiashvili in *Raymonda Variations*
ნინო ანანიაშვილი

Kyra Nichols in *Pavane* | კირა ნიკოლსი

Cally Krallman (born 1959)

“I have been painting in the Midwest, primarily Kansas, for about fifteen years. I have traveled to many places but I am still drawn to the simplistic beauty of Kansas. Many people think of Kansas as just a flat agricultural state, but in fact it is full of wonderful rolling hills, tree lined rivers and creeks, and other unique land formations. The sunrises and sunsets are breathtaking and calming at the same time. Our four seasons create a myriad of colors worthy of any artist’s palette.

Any artist can see the grandeur of the great mountains and oceans, but to find beauty in the simplest of rocky plains, tall native grasses, back roads, meandering creeks, fields of grain, takes someone who loves the region... loves the plains.

Regional art plays an important role in American history. I feel it not only records our place in time, but it is a window for others to see the ordinary in a not so ordinary way. I try to share that in each painting I create.”

კოლი კრალმანი (დაბ. 1959)

„მე ვხატავ ამერიკის შუა დასავლეთში, ძირითადად კანზასში, უკვე 15 წელია. წმირად აღამიანებს კანზასი წარმოუდგენიათ დაბლობების სასოფლო-სამეურნეო შტატად, მაგრამ სინამდვილეში იგი სავსეა შესანიშნავი გორაკებით, ნაპირებზე ხეებით გაწყობილი მდინარეებით და ნაკადულებით, ლანშაფტის სხვა უნიკალური წყობებით. მზის ამოსვლა და ჩასვლა ერთდროულად სუნთქვის შემანერებელია და დამამშვიდებელი. სეზონის ოთხი დრო ჩვენთან ქმნის ფერების უთვალავ რაოდენობას, რაც ნებისმიერი მხატვრის პალიტრას დაამშვენებს.

ნებისმიერი მხატვარი აღმოაჩენს დიდი მთებისა და ოკეანეების სიდიადეს, მაგრამ სილამაზის დანახვა უბრალო გორაკებიან ველებში, მაღალ ადგილობრივ ბალანში, მეორენარისნოვან გზებში, დაკლანკილ ნაკადულებში, ნორბლის მინდვრებში შეუძლია მხოლოდ მას, ვისაც უყვარს ეს მხარე. . . უყვარს ველები.

რეგიონების ხელოვნება ამერიკულ ისტორიაში მნიშვნელოვან როლს თამაშობს. მიმაჩნია, რომ იგი არა მხოლოდ აღწერს კონკრეტულ ადგილს გარკვეულ დროში, არამედ იგი ფანჯარაა სხვებისთვის, რაც საშუალებას იძლევა დავინახოთ უბრალო არც ისე უბრალო ფორმით. ვცდილობ, ეს გავითვალისწინო თითოეულ შექმნილ სურათში.“

Cally Krallman | კოლი კრალმანი

Hill Country, 2005

Oil on canvas, 20 x 40 in. Courtesy of the artist, Topeka, Kansas

გორაკიანი მხარე, 2005

ზეთი, ტილო, 50,8 x 101,6 სმ. მსატერის კოლექციიდან, ტოპეკა, კანზასი

Dorothea Lange (1895-1965)

Dorothea Lange was born in Hoboken, New Jersey. She studied photography at Columbia University, New York, and worked in a New York portrait studio until 1918, when she began to travel. Stranded in San Francisco, she continued studio work during the 1920s. With her husband, painter Maynard Dixon, she traveled the Southwest, photographing Native Americans. She believed that the camera could teach people “how to see without a camera.”

The social upheaval brought on by the Great Depression led Lange to take her camera to the streets where she documented the sufferings of the dispossessed, in bread lines and labor strikes, in the wrenching drama of endless waiting. In 1935 with her second husband, Paul Schuster Taylor, a labor economist, Lange was employed by the California and Federal Resettlement Administration (later the Farm Security Administration) to record the Dust Bowl exodus when drought and hard times forced thousands of farm families to move west in search of work. Her most familiar image from this assignment is the one seen here, of a migrant mother with her children in Nipoma California in 1936 (now in the Collection of the Library of Congress). Of her work during this era Lange said, “The good photograph is not the object, the consequences of the photograph are the objects. So that no one would say, ‘how did you do it, where did you find it,’ but they would say that such things could be.”

During World War II Lange documented the internment of Japanese-Americans in camps, and then turned her lens on women and members of minority groups at work side by side in California shipyards. Following the war, she covered the founding of the United Nations in San Francisco. The first woman to be awarded a Guggenheim Fellowship, Lange traveled widely during the 1950s and 1960s. She visited Vietnam, Ireland, Pakistan, and India, doing photographic essays for *Life* magazine.

Lange’s work reflects insight, compassion, and profound empathy for her subjects. Her photographs are reproduced in books and housed in museum collections, most numerous in the Oakland Museum of California. Although she did not consider herself to be an artist, she said of her work: “To live a visual life is an enormous undertaking, practically unattainable...But I have only touched it, just touched it.”

www.americanswhotellthetruth.org

დოროთეა ლენგი (1895-1965)

დოროთეა ლენგი დაიბადა ჰობოკენში, ნიუ-ჯერსი. ფოტოგრაფირებას იგი სწავლობდა კოლუმბიის უნივერსიტეტში, ნიუ-იორკი, და 1918 წლამდე მუშაობდა ნიუ-იორკის პორტრეტების სახელოსნოში, კიდრე მოგზაურობას დაიწყო. XX საუკუნის 20-იან წლებში სან-ფრანცისკოში უფულოდ დარჩენილმა განაგრძო სახელოსნოში მუშაობა. თავის მეუღლესთან შეინარდ დიქსონთან ერთად მან იმოგზაურა სამხრეთ-დასავლეთში, სადაც მკვიდრ ამერიკელებს უღებდა სურათებს. მას მიაჩნდა, რომ ფოტოგრაფიას შეეძლო ესწავლებინა ხალხისთვის „ფოტოგრაფიის გარეშე დანახვა“.

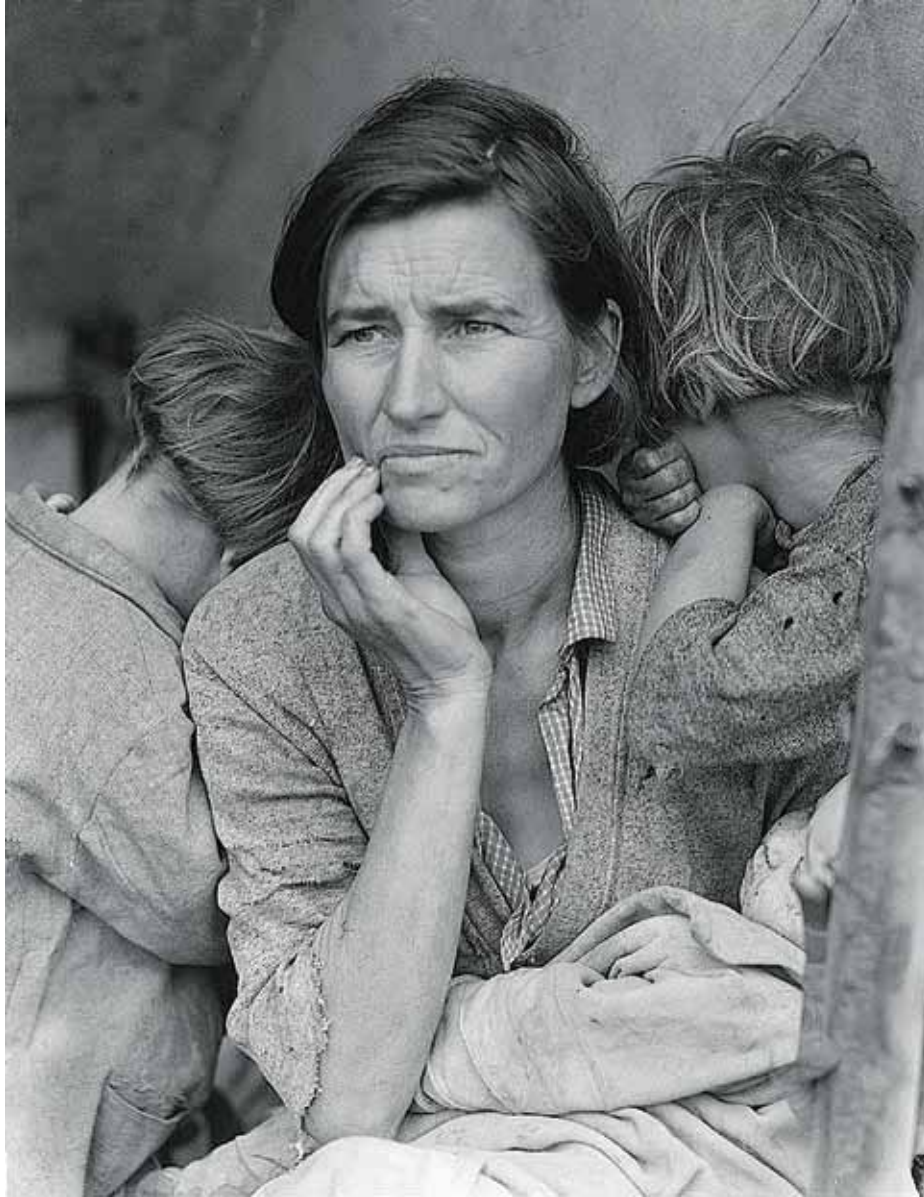
დიდი დეპრესიით გამოწვეულმა სოციალურმა არეულობამ ლენგი კამერით ხელში ქუჩებში გაიყვანა, სადაც იგი აღბეჭდა უპოვართა გაჭირვებას პურის რიგებში და გაფიცვებისას, დაუსრულებელი ლოდინის დრამის დროს. 1935 წელს თავის მეორე მეუღლესთან შრომის ეკონომისტ პოლ შუსტერ ტეილორთან ერთად ლენგი დაიქორთვა ფედერალური განსახლების ადმინისტრაციამ (შემდგომში ფერმების უსაფრთხოების ადმინისტრაცია), რომ გადაეღო ძლიერი ქარიშხლების რაიონის ხალხის მიერ მასობრივი დატოვება, როდესაც გვალებისა და სიდუხჭირის გამო ფერმერთა ათასობით ოჯახი დასავლეთისკენ ინაცვლებდა სამუშაოს ძიებაში. აქ წარმოდგენილია ამ სერიის ყველაზე ცნობილი სურათი: მიგრანტი დედა შვილებთან ერთად ნიპომამში, კალიფორნია, 1936 წელს (ამჟამად კონგრესის ბიბლიოთეკის კოლექციის ნაწილია). ამ პერიოდში თავის სამუშაოს შესახებ ლენგი აღნიშნავდა: „კარგი ფოტოგრაფია არ არის ობიექტი, ობიექტები არიან ფოტოგრაფიის შედეგები. ასე რომ, არავინ იტყვის: „როგორ გააკეთე ეს, სად აღმოაჩინე?“, არამედ იტყვიან, რომ ასეთი რამ შეიძლება არსებობდეს“.

მეორე მსოფლიო ომის დროს ლენგი იღებდა ინტერნირებულ იაპონური წარმოშობის ამერიკელთა ყოფას ბანაკებში, ხოლო შემდეგ მისი კამერის ობიექტივში მოხვდნენ კალიფორნიის გემთსაშენებში გადაღებული ქალები და უმცირესობის წარმომადგენლები მუშაობის დროს. ომის შემდეგ მან აღბეჭდა გაეროს დაფუძნება სან-ფრანცისკოში. გუგენჰაიმის სტიპენდიის პირველი მფლობელი ქალი, ლენგი ბეკრს მოგზაურობდა 1950–60-იან წლებში. ყურნალი „ლაიფი“-სთვის ფოტოგრაფიული ჩანახატების გაკეთებისას იგი ესტუმრა ვიეტნამს, ირლანდიას, პაკისტანს და ინდოეთს.

ლენგის სამუშაო ასანავდა გადასაღები სუბიექტებისადმი მის განწყობას და თანაგრძობას. მისი ნამუშევრები დაბეჭდილია წიგნებში და დაცულია მუზეუმის კოლექციებში, მათი დიდი უმრავლესობა ინახება კალიფორნიის ოუკლენდის მუზეუმში. მიუხედავად იმისა, რომ ლენგი თავის თავს არ მიიჩნევდა მნატვრად, თავის ნამუშევრებზე იგი ამბობდა: „ვიზუალური ცნობრებით ცნობრება უწარმაწარი წამოწყებაა, თითქმის მიუღწეველი. . . მაგრამ მე მხოლოდ შევეხე მას, მხოლოდ შევეხე“.

www.americanswhotellthetruth.org

Dorothea Lange | დოროთეა ლენგი

Destitute Pea Pickers in California. Mother of Seven Children, 1936

Photograph, 26 x 22 in. Library of Congress: U.S. Farm Security Administration Collection, USF346-009058C
Courtesy of the ART in Embassies Program, Washington, D.C.

ბარდის გაჭირვებული მკრეფავები. შვიდი შვილის დედა, 1936

კონგრესის ბიბლიოთეკა, აშშ ფერმერთა უსაფრთხოების ადმინისტრაციის კოლექცია, USF346-009058C
66 x 55,9 სმ. პროგრამა „ხელოვნება საელჩოებში“, ვაშინგტონი

Marty LaVor (born 1936)

Among his numerous careers, Marty LaVor of Alexandria, Virginia, has been a successful photographer/author since his award-winning first book of photos, *No Borders*, appeared in 1990. Having taught himself to use a camera in 1960 in order to provide photo illustrations for his “how to” book on hobby ceramics, he went on to produce the photo documentary book *The VIII Plenary Session of the Theological Dialogue between the Catholic Church and the Orthodox Church*, with over 350 illustrations.

Ever interested in expanding his abilities as an artist, LaVor began to work recently making photographs of places in Washington, D.C., seen in a new way – through a fish-eye lens, which give a 360 degree visual record of an object. This resulted in his third book, *Washington – See It again for the First Time – Looking Up*, and a sister volume entitled *The Capitol*. LaVor has traveled extensively, photographing in over 100 countries. He specializes particularly in candid work.

მარტი ლავორი (დაბ. 1936)

მარტი ლავორი ალექსანდრიიდან, ვირჯინია, იყო წარმატებული ფოტოგრაფი/ავტორი, რადგან მისი ფოტოების პირველი დაჯილდოებული წიგნი „სახელები არ არის“ გამოვიდა 1990 წელს. მან თავისით ისწავლა ფოტოგრაფია 1960 წელს, რომ ილუსტრაციები დაერთო მისი თვითმასწავლებელი წიგნისთვის სამოყვარულო კერამიკაში; შემდეგ მან გამოსცა ფოტოდოკუმენტალური წიგნი „კათოლიკურ ეკლესიასა და მართლმადიდებლურ ეკლესიას შორის თეოლოგიური დიალოგის მერვე პლენარული სესია“, რომელიც 350-ზე მეტ ილუსტრაციას შეიცავდა.

მნატვრის საკუთარი უნარის გაფართოვებით დაინტერესებულმა ლავორმა უკანასკნელ პერიოდში დაიწყო ვაშინგტონის ადგილების გადაღება ახალი ფორმით – „თევზის თვალის“ ობიექტივით, რომელიც უწრუნველყოფს ობიექტის 360 გრადუსიან ვიზუალურ აღბეჭდვას. შედეგად მოჰყვა მესამე წიგნი: „ვაშინგტონი – ნელახლა ისილეთ იგი პირველად – ძიება“ და მასთან დაკავშირებული გამოცემა სათაურით „კაპიტოლიუმი“. ლავორი აქტიურად მოგზაურობს და ასევე მეტ ქვეყანაში აქვს გადაღებული სურათები. იგი სპეციალიზირდება გულანდილ ნამუშევრებში.

Marty LaVor | მარტი ლავორი

Amy and Ginny, 1969

Black and white photograph and oil paint, 11 x 17 in.
Courtesy of the artist, Alexandria, Virginia

ემი და ვინი, 1969 წ.

შავ-თეთრი ფოტო, ზეთი, 27,9 x 43,2 სმ.
მხატვრის კოლექციიდან, ალექსანდრია, ვირჯინია

Elizabeth Layton (1909-1993)

Elizabeth Layton, née Converse, was born in Wellsville, Kansas, in 1909, and died in 1993. Her father, Asa, was the editor of the *Wellsville Globe* newspaper, and her mother, May Frink Converse, was a poet. Aunt Maude Frink was a pioneering woman photographer, for whom Elizabeth posed as a child. An educated as well as artistic family, Elizabeth's parents met at Ottawa University, Kansas, which also became Elizabeth's alma mater, at which she took the only art class of her life. A self-taught painter, she created lively often humorous but poignant images. The lithograph *Thanksgiving* is from an original drawing made October 29, 1977.

www.askart.com

"I hate to cook, so this is my Thanksgiving, because we have Kentucky Fried Chicken and Oreo cookies, and I didn't have to work at it. I have cooked I don't know how many family dinners. I've given up. So the turkey is outside there, strutting because he didn't get killed. See, it's better for everybody."

– Elizabeth Layton

www.elizabethlayton.com

ელიზაბეტ ლეიტონი (1909-1993)

ელიზაბეტ ლეიტონი (დაბადებით კონვერსი), დაიბადა უელსვილში, კანზასი, 1909 წელს და გარდაიცვალა 1993 წელს. მისი მამა ასა იყო გაზეთ უელსვილ გლობის რედაქტორი, ხოლო დედა მეი ფრინკ კონვერსი კი პოეტი, დეიდა მაუდი ფრინკი კი პიონერი-ქალი ფოტოგრაფი, რომლისთვისაც ბავშვობაში ელიზაბეტი პოზირებდა. ელიზაბეტის განათლებული და ამავე დროს ხელოვანი მშობლები ერთმანეთს შეხვდნენ ოტავის უნივერსიტეტში, კანზასი, რომელიც ელიზაბეტისთვისაც ალმა მატერად იქცა, სადაც მან მის ცხოვრებაში ერთადერთი ხელოვნების კურსი გაიარა. თვითასწავლი მხატვარი, იგი ქმნიდა ცოცხალ, ნშირად იუმორისტულ, მაგრამ მწარე ნახატებს. ლიტოგრაფია მადლიერების დღე შესრულებულია 1977 წლის 29 ოქტომბერს შექმნილი ორიგინალი ნახატიდან.

www.askart.com

„მეჯავრება მზადება. ასეთია ჩემი მადლიერების დღე, გვაქვს სწრაფი კვების ქსელში დამზადებული შემწვარი ქათმის ნაჭრები და მაღაზიაში შექმნილი ტკბილეული. ხუთ არ მიწევს მუშაობა. აღარც მანსოვს, რამდენი კერძი მაქვს ოჯახისთვის გამზადებული. მეყოფა. ინდაური კი დადის გაბღენძილი გარეთ, რადგან გადაურჩა დაკვლას. ხედავთ, ასე აჯობებს ყველასთვის.“

– ელიზაბეტ ლეიტონი

www.elizabethlayton.com

Elizabeth Layton | ელისაბეტ ლეიტონი

Thanksgiving, undated

Offset lithograph, 28 x 22 in. Courtesy of the ART in Embassies Program, Washington, D.C.

მადლიერების დღე, თარიღის გარეშე
ოფსეტური ლიტოგრაფია, 71,1 x 55,9 სმ. პროგრამა „სელოვნება საელჩოში“, ვაშინგტონი

Roger Shimomura (born 1939)

Roger Shimomura's paintings of people and events satirically mix up and twist the very meaning of American popular culture as a whole, and Japanese-American culture in particular. His works address the politics of ethnicity and perspective of the Japanese-American experience, and have often been inspired by fifty-six years of diaries kept by his late immigrant grandmother. His work is an aesthetic and political comparison between contemporary America and traditional Japan. Using images from both cultures, Shimomura creates a complicated layering of pictorial information and social observation. As his paintings and prints are decoded by the viewer, Shimomura's tangled intentions are revealed in a subtly political way.

Idealized Japanese men and women from woodblock prints are paired with figures from Western culture cartoons and films to provide a glimpse of the notion of mixed blood and mixed histories. Shimomura presents a cavalcade of cartoon characters, Ukiyo-e figures, Western domestic trappings, and artifacts from Japanese history. The artist writes: "From a young age when I collected comic books, I seldom read them, but spent hours looking at them and enjoying their simplistic and colorful style. At a later stage of my academic life, the emergence of Pop Art and the California Funk Art movement provided a sanctioning of this imagery as potential serious resource material for fine art. When the need for Japanese references in my work developed, the inclusion of the Ukiyo-e woodblock became a source of Japanese-looking subjects, a style that was remarkably similar to the style seen in my comic book collection."

Yellow No Same Series

The Yellow No Same series dealt with the artist's observations of a double-sided prejudice in American society in which all Asians are lumped into one, ethnically interchangeable group, while all Asian-Americans are viewed as dissimilar from other Americans: "To most non-Asians in this country, the differences between the Japanese, Chinese, and other Asian people are either indistinguishable or immaterial. During World War II this insensitivity was expressed by their failure to recognize the differences between the Japanese people and Americans of Japanese descent. Today, history is being forced to admit the gravity of this error in judgment – Yellow No Same."

Each of these images contrasts a male figure taken from Japanese woodblock prints with images of Japanese-Americans in the Minidoka camp, where Shimomura and his family were interned from 1942 to 1944. Separating the figures from each of these worlds are discrete lines of barbed wire silhouetted in black.

~ Courtesy of Greg Kucera Gallery

როჯერ შიმომურა (დაბ. 1939)

როჯერ შიმომურას ხალხისა და მოვლენების შესახებ შესრულებული ნამუშევრები სატირით ურევს და ატრიალებს ამერიკული პოპ-კულტურის თავად შინაარსს მთლიანობაში და იაპონური წარმოშობის ამერიკელთა კულტურას განსაკუთრებით. მისი ნამუშევრები ეხმარება ეთიკური წარმოშობის პოლიტიკას და იაპონური წარმოშობის ამერიკელთა გამოცდილებას და წშირად ავტორის შთავიწყების საგანია მისი გარდაცვლილი ბებიის მიერ 56 წლის განმავლობაში შენახული დღიური. მისი ნამუშევრები წარმოადგენს ესთეტიურ და პოლიტიკურ შედარებას თანამედროვე ამერიკასა და ტრადიციულ იაპონიას შორის. ორივე კულტურისთვის დამახასიათებელი სურათების გამოყენებით შიმომურა ქმნის ილუსტრირებული ინფორმაციისა და სოციალური დაკვირვების შრეებად დალაგებულ რთულ კომპლექსს. მხილველის მიერ მისი სურათების და ნახევრების გაშიფვრისას შიმომურას ჩანლართული წრახვები იკვეთება უხილავი პოლიტიკური ფორმით.

ნის გრაფიურაზე შესრულებული გაიდელალებული იაპონელი კაცები და ქალები შეტყუებული არიან დასავლური კულტურის ანიმაციური და მხატვრული ფილმების პერსონაჟებთან, რაც შერეული სისხლის და შერეული ისტორიის ანარეკლია. შიმომურა წარმოადგენს ანიმაციური ფილმების პერსონაჟების კავალკადას, უკიო-ე პერსონაჟებს, დასავლეთის ადგილობრივ ნაფანგებს და არტიფაქტებს იაპონური ისტორიიდან. ხელოვანი წერს: „ადრეული ასაკიდან, როდესაც კომიქსებს ვაგროვებდი, იშვიათად ვკითხულობ მათ, მაგრამ საათები გავატარე მათ თვალყურებაში მათი უბრალო და ფერადი სტილით სიამოვნების მიღებით. ჩემი შემოქმედებითი ცხოვრების მომდევნო ეტაპზე პოპ-არტისა და კალიგრაფიის ფანკ-არტის მოძრაობის გამოჩენამ გამოიწვია სახვით ხელოვნებაში ამ ფიგურების როგორც სერიოზული პოტენციურად სარესურსო მასალის გამოყენების ხანჯცირება. როდესაც ჩემს შემოქმედებაში გახსნა იაპონური ელემენტების ჩართვის საჭიროება, უკიო-ე გრაფიურების ჩართვა გახდა იაპონური გარეგნობის პერსონაჟების წყარო; ეს ის სტილია, რომელიც ძალიან წააგავდა ჩემი კომიქსების კოლექციის სტილს“.

სერია „ყვითელი იგივე არ არის“

სერია „ყვითელი იგივე არ არის“ უკავშირდება მხატვრის დაკვირვებას, რომლის მიხედვით ამერიკულ საზოგადოებაში არსებობს ორმხრივად მიკერძოებული შეხედულება, რომლის მიხედვით აწიელებს აქცევენ ერთ, ეთნიკურად თავსებად ჯგუფში, ხოლო აწიური წარმოშობის ამერიკელები აღიქმებიან განსხვავებულად დანარჩენი ამერიკელებისგან: „ამერიკის არააწიური წარმოშობის მოსახლეობის უმრავლესობისთვის სწავობა იაპონელებს, ჩინელებს და სხვა აწიური წარმოშობის ადამიანებს შორის შეუძნეველია ან არაარსებითი. მეორე მსოფლიო ომის დროს ეს მნიშვნელოვნად გამოინატა მათ ნაკლში, რომ განესხვავებინათ იაპონელები ამერიკული წარმოშობის იაპონელებისგან. დღეს ისტორიას მოუწია ამ შეცდომითი შეხედულების აღიარება – ყვითელი იგივე არ არის“.

თითოეული სურათში კონტრასტულად არიან გამოსახული მამაკაცი პერსონაჟი იაპონური გრაფიურიდან და იაპონური წარმოშობის ამერიკელები მინილოკას ბანაკში, სადაც შიმომურა და მისი ოჯახის წევრები იყვნენ ინტერნირებული 1942-დან 1944 წლამდე. ამ პერსონაჟებს ერთმანეთისგან აცალკევებს შავ ფონზე გამოსატული გამყოფი ეკლიანი მავთული.

– გრეგ კუჩერას გალერეა

Roger Shimomura | როჯერ შიმომურა

Yellow No Same, 1992

A Suite of 12 color lithographs, 5 ½ x 10 in. each
Courtesy of the artist and Greg Kucera Gallery, Seattle, Washington

ყვითელი იგივე არ არის, 1992 წ.

12 ფერადი ლიტოგრაფიის კომპლექტი, 14 x 25,4 სმ თითოეული მხატვრის და გრეგ კუჩერას გალერეის კოლექციიდან, სიეტლი, ვაშინგტონი

Batu Siharulidze (born 1960)

Born in Georgia in 1960, Isadore Batu Siharulidze received a degree in the teaching of sculpture from the Tbilisi Art College (1979), a graduate degree in sculpture from the Tbilisi Academy of Art (1985), and a further advanced degree from the Moscow based All Union Academy of Art (1991). Batu became a professor at the Academy of Art in Tbilisi, but in 1993 he immigrated to the United States, where he became an American citizen. He has continued his career as an artist and educator, and is currently a professor at Boston University, Massachusetts. His works are held in private and public collections in the United States, Great Britain, the Netherlands, Turkey, Greece, and Georgia, including in the Museum of Modern Art, Tbilisi, and the Fine Art Museum, Kutaisi.

ბათუ სინარულიძე (დაბ. 1960)

ისიდორე ბათუ სინარულიძე დაიბადა საქართველოში 1960 წელს, 1979 წელს დაამთავრა თბილისის სამხატვრო ტექნიკუმი მონუმენტალისტიკის პედაგოგის სპეციალობით, 1985 წელს თბილისის სამხატვრო აკადემია, 1991 წელს მიღებული აქვს საკავშირო სამხატვრო აკადემიის წარისნი მოსკოვში. ბათუ განდა თბილისის სამხატვრო აკადემიის პროფესორი, მაგრამ 1993 წელს საცხოვრებლად გადავიდა შეერთებულ შტატებში, სადაც მიიღო ამერიკის მოქალაქეობა. მან განაგრძო სკულპტორის და პედაგოგის კარიერა და ამჟამად არის ბოსტონის უნივერსიტეტის პროფესორი, მასაჩუსეტსი. მისი ნამუშევრები დაცულია კერძო და სახელმწიფო კოლექციებში ამერიკის შეერთებულ შტატებში, დიდ ბრიტანეთში, ნიდერლანდებში, თურქეთში, საბერძნეთში და საქართველოში, მათ შორის თბილისის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში და ქუთაისის სახვითი ხელოვნების მუზეუმში.

Batu Siharulidze | ბათუ სინარულიძე

Adam, 1994
Painted plaster, 7 ½ x 4 ¾ x 4 ¾ in.
Courtesy of the artist, Boston, Massachusetts

ადამი, 1994
თაბაშირი, 19,1 x 12,1 x 12,1 სმ
ავტორის კოლექციიდან, ბოსტონი, მასაჩუსეტსი

Eve, 1994
Painted plaster, 7 ½ x 4 ¾ x 4 ¾ in.
Courtesy of the artist, Boston, Massachusetts

ევა, 1994
თაბაშირი, 19,1 x 12,1 x 12,1 სმ
ავტორის კოლექციიდან, ბოსტონი, მასაჩუსეტსი

Lars-Birger Sponberg (born 1919)

Lars-Birger Sponberg was born in Värnamo, Sweden, in 1919, and immigrated to the United States in 1930. He grew up in Evanston, Illinois, and studied painting at the School of the Chicago Art Institute, Illinois. Today, he lives and paints in rural northern Illinois.

Sponberg says of his painting: “We often mark the significant events of our lives and fail to note the passages that lie in between. In using the Midwest landscapes as subjects of these paintings I am calling attention to the extraordinariness of the commonplace, the in between of the celebrated places as well as the in between of our lives.”

ლარს-ბირგერ სპონბერგი (დაბ. 1919)

ლარს-ბირგერ სპონბერგი დაიბადა 1919 წელს ვარნამოში, შვედეთი, და შეერთებულ შტატებში საცხოვრებლად გადავიდა 1930 წელს. იგი გაიზარდა ევანსტონში, ილინოისი, და ნატვის სელოვნებას დაეუფლა ჩიკაგოს სელოვნების ინსტიტუტის სკოლაში, ილინოისი. ამჟამად იგი ცხოვრობს სოფელში ილინოისის ჩრდილოეთით.

საკუთარ ნაშრომებზე სპონბერგი ამბობს: „ჩვენ ხშირად ავღნიშნავთ ჩვენი ცხოვრების მნიშვნელოვან მოვლენებს და ვერ ვამჩნევთ შუალედურ ეპიზოდებს. ჩემი ნატვისობიექტად შუადასავლეთის ლანდშაფტების გამოყენებით ვცდილობ მივაპყროყურადლება ჩვეულებრივი ადგილის განსაკუთრებულებასზე, აღიარებული ადგილებისა და ჩვენი ცხოვრების შუალედურ ეპიზოდებზე“.

Lars-Birger Sponberg | ლარს-ბირგერ სპონბერგი

New Seedlings, 2005

Oil on linen, 24 x 36 in.

Courtesy of the artist, Deerfield, Illinois

ნერგები, 2005

ზეთი, ტილო, 61 x 91,4 სმ

მხატვრის კოლექციიდან, დიარფილდი, ილინოისი

Unknown Photographer | უცნობი ფოტოგრაფი

Immigration into the United States in the first decade of the twentieth century reached nine million people, seventy percent from Eastern and Southern Europe. Although many came believing that the streets were paved with gold, it was, in fact, the immigrants themselves who put paving on the streets. The journey itself was difficult, and it was just the beginning of the struggle. Through hard, often hazardous, work and hard times in unsanitary housing in which disease spread rapidly, they labored on, to make the United States the strong, proud country that it is today.

შეერთებულ შტატებში იმიგრანტთა რიცხვა მხოლოდ საუკუნის პირველ ათწლეულში ცნრა მილიონს მიაღწია, რომელთაგან სამოცდაათი პროცენტი აღმოსავლეთ და სამხრეთ ევროპიდან იყო. ბევრი იმ აზრით ჩავიდა, რომ ქუჩები თქროთი დასვლებოდა მოკირწყლეული, მაგრამ სინამდვილეში თავად იმიგრანტებს უწევდათ ქუჩების მოკირწყვლა. მოგზაურობა ძალიან მძიმე იყო და ეს მხოლოდ ბრძოლის დასაწყისს წარმოადგენდა. რთული, სწორად სიცოცხლისთვის მკვნი სამუშაოს და დაავადებების სწრაფად გავრცელების ხელშემწყობი ანტისანიტარიული საცხოვრებლების პირობებში, ისინი ქმნიდნენ შეერთებულ შტატებს ძლიერ, ამაყ ქვეყანად, როგორც ის დღეს არის.

Italian Immigrant Family at Ellis Island, c. 1910
photographic print, 14 x 11 in.
Library of Congress: LC-USZ62-67910

იტალიელ იმიგრანტთა ოჯახი ელის აილენდზე ნიუ-იორკში, 1910
ფოტოგრაფია, 35,5 x 27,9 სმ
კონგრესის ბიბლიოთეკა, LC-USZ62-67910

Acknowledgments

მადლობას ვუხდით

WASHINGTON

Anne Johnson, Director, ART in Embassies Program
Robert Soppelsa, Curator
Rebecca Clark, Registrar
Marcia Mayo, Publications Editor
Sally Mansfield, Publications Project Coordinator
Amanda Brooks, Imaging Manager

პაშინგტონი

ენ ჯონსონი, დირექტორი, პროგრამა
„წელოვნება საელჩოებში“
რობერტ სოპელსა, კურატორი
რებეკა კლარკი, რეგისტრატორი
მარსია მაიო, გამოცემის რედაქტორი
სალი მენსფილდი, გამოცემის პროექტის კოორდინატორი
ამანდა ბროკსი, გამოსახულებების მენეჯერი

TBILISI

Stan Parmentier, General Services Officer
GSO Staff
Ambassador's Residence Staff
Gigi Tsiklauri, Translator
Judy Thiessen, Ambassador's Office Manager

თბილისი

სტენ პარმენტიერი, ზოგადი მომსახურების
განყოფილების ოფიცერი
ზოგადი მომსახურების განყოფილების თანამშრომლები
ელჩის რეზიდენციის თანამშრომლები
გიგი წიკლაური, მთარგმნელი
ჯუდი ტისენი, ელჩის ოფისის მენეჯერი

VIENNA

Nathalie Mayer, Graphic Designer

ვენა

ნატალი მაიერი, გრაფიკული დიზაინერი

Published by the ART in Embassies Program | U.S. Department of State, Washington, D.C. | May 2007